

GÜNES SİSTEMİ DEĞİŞİKLİKLERİ

Bu, dünyadaki değişiklikler üzerine Rus perspektifidir. Bu olgular Amerika'da rapor edilmiyor. Gezegenlerin atmosferi deęiþiyor. Dr. Dmitriev'in çalıþması gezegenlerin kendilerinin de değiptiğini gösteriyor. Gezegenlerin atmosferlerindeki değişim devam etmekte.

Örneğin, Mars'ın atmosferi öncekinden oldukça büyük miktarda kalınlaþıyor. Mars gözlem sondası 1997'de aynalarından birini kaybetti, atmosfer hesaplanmıþ olandan yaklaþık iki kat daha yoğun olduğundan ayna kırıldı, bu küçük ayrıntı üzerinde rüzgar çok güçlüydü ve onu araçtan söktü.

Dünya'nın ayın atmosferi büyüyor.

Ayrıca, Dmitriev'in "Natrium" olarak belirttiği bileşenden yapılmıþ olan ayın atmosferi geniþliyor. Dmitriev, ayın etrafında daha önce bulunmayan 6000 kilometre derinliğinde Natrium tabakası olduğunu söylüyor.

Ve Dünya'nın atmosferinin üst seviyelerinde bu tür bir değişim var, burada daha önce bulunmayan HO gazı olupuyor; þimdiki HO miktarı daha önce mevcut değildi. Bu küresel ısınma ile ilgili değil ve CFC'ler veya florokarbon emisyonları veya başka türde madde emisyonları ile ilgili değildir.

Gezegenlerin manyetik alanları ve parlaklıkları deęiþiyor. Gezegenler toplam parlaklıklarında büyük değişiklikler deneyimliyorlar. Örneğin Venüs, toplam parlaklığında önemli artıþlar gösteriyor. Jüpiter yüksek bir enerjisel yüke sahip oldu, kendi ayı Io ile araþtıran oluþan iyonize edici radyasyonun görünür bir tüpü vardır. Son zamanlarda alınan fotoğraflarda parlak enerji tüpünü görebilirsiniz.

Ve gezegenlerin alanları da deęiþiyor. Manyetik alanlar daha güçleniyor. Jüpiter'in manyetik alanı iki katından fazla güçlendi. Uranüs'ün manyetik alanı deęiþiyor. Neptün'ün manyetik alanı artıyor. Bu gezegenler daha parlaklaþıyor. Bunların manyetik alanlarının gücü daha da yükseliyor. Bunların atmosferik nitelikleri deęiþiyor.

Uranüs ve Neptün'ün yakın zamanda kutup değisikligi geçirdiği görülüyor. Voyager 2 uzay sondası Uranüs ve Neptün'ü geçerken, görünür kuzey ve güney manyetik kutuplar rotasyonel kutupun olduğu yerden büyük miktarda kaydı, bir durumda, bu 5 derece idi, baska bir durumda fark 40 derece civarında idi, bunların ikisi de oldukça büyük değisikliklerdir.

Toplam değisiklikler üç kategoriye ayrılabilir: Enerji alanı değisiklikleri, parlaklık değisiklikleri ve atmosferik değisiklikler. Dünya üzerinde 1975'ten beri toplam volkanik aktivite yüzde 500 arttı. Michael Mandeville, 1875 ten beri Dünya üzerindeki volkanik aktivitenin kabaca yüzde 500 arttığını gösteren araştırmalar yaptı. Sadece 1973 ten beri, toplam deprem aktivitesi yüzde 400 arttı.

Doğal afetler 1963 ve 1993 arasında yüzde 410 arttı.

Dr. Dmitriev doğal afetlerin çok detaylı bir hesabını yaptı. O, 1963 ve 1993 ü karşılaştırırsanız, her tür doğal afetlerin miktarının – kasırga, tayfun, heyelan, dev dalgalar vs – yüzde 410 arttığını gösterdi. Güneş'in manyetik alanı 1901 den beri yüzde 230 arttı.

Kaliforniya'daki Rutherford Appleton ulusal Laboratuvarından Dr. Mike Lockwood'un Güneşi araştıran bir çalıþması var. O, 1901 den beri Güneşin toplam manyetik alanının öncekinden yüzde 230 güçlü olduğunu keşfetti.

Sadece Dünya Değisikliklerinden Daha Fazlası

Gördüğümüz şey, sadece Dünya Değisiklikleri dedimizden daha çoğudur. Bazı insanlar burada devam etmekte olan Dünya ile Güneş arasında karşılıklı bir etki olduğu fikrine sahiptir. Çok çok az insan Sibirya'da, özellikle bu araştırmayı yapmakta oldukları Novosibirsk'te Rusya Ulusal Bilimler Akademisinde yapılmakta olan çalıþmanın farkındadır. Onlar, bastan basa tüm Güneş Sistemindeki bu enerjisel değişime neden olan tek olası şeyin, daha farklı – daha yüksek – bir enerji alanına ilerlediğimiz olduğu sonucuna vardılar.

Güneş Sistemimizin önde olan kenarındaki ısıyan/parlayan plazma son zamanlarda yüzde 1000 arttı.

Simdi, bunu kontrol edin. Güneşin kendisi süphesiz bir manyetik alana sahiptir ve bu manyetik alan Güneş Sistemi etrafında

bir yumurta sekli yaratir, bu heliosfer olarak bilinir. Heliosferin sekli bir gözyasi damlasina benzer. Damlanin uzun ve ince ucu seyahat etmekte oldugumuz yönün ters tarafindadir. Bu bir kuyruklu yildiza benzer, kuyruk daima Günesten uzak olan tarafi gösterir.

Ruslar bu heliosferin önde giden kenarina baktilar ve burada parlayan plazma enerjisini gözlediler. Bu plazma enerjisi 10 astronomik birim derinliginde idi (bir astronomik birim Dünya'dan Güneş'e olan uzakliktir, 93,000,000 mil). Böylece on astronomik birim Güneş Sisteminin ön ucunda görmeye alistigimiz bu parlayan enerjinin normal kalinligini temsil eder.

Bugün, bu parlayan plazma 100 astronomik derinlige ulasti. Dmitriev'in raporu tam bir zaman çizgisi vermese de, bu artis 1963 ve 1993 ile ayni zaman periyodunda oldugunu kabul edebiliriz. Ne zaman olmus olursa olsun, Güneş Sisteminin ön ucundaki enerjinin toplam parlakliginda yüzde 1000 artis vardır.

Ve bu, Güneş Sisteminin kendisinin, enerjinin çok yüksek derecede yüklü olduğu bir alana ilerlediği anlamına gelir. Bu yüksek – yüklü enerji plazmayı canlandırıyor ve daha çok plazma olusmasına neden oluyor, böylece daha parlak, daha çok ısı yaydığını görüyorsunuz. Sonra bu enerji Güneş'e akıyor, Güneş enerjisi emip Ekliptik olarak adlandırılan ekvatorial plana yayılıyor.

Bu gezegenlerarası uzayı doygunluğa ulaştırıyor, bu da solar emisyonların daha hızlı yolculuk etmesine neden oluyor ve gezegenlerin üzerine enerji yüklüyor.

Ve bu, gezegenin nasıl işlediğini, nasıl fonksiyon yaptığını ve onun ne tür yaşamı desteklediğini değiştiren bilinçli enerjidir. DNA spiralinin kendisinin harmonikleri değişiyor. Bu, zamanın eski çağlarında anlık kitlesel tekamüllerin gerçek, saklı nedenidir.

Tüm bunlar aynı anda gerçekleşiyor ve bu ani bir geçişin/değişimin olacağı bir kresendoya (gittikçe yükselme) doğru çalışıyor.

Baska deyişle, Güneş'in kendisinden enerji yayınlarken gönderdiği temel harmonik dalga boylarının ani bir genişlemesinin olacağı enerjinin yeni seviyesinde olacağımız noktaya ilerliyoruz. Enerjinin yayınındaki bu artış Güneş sistemindeki tüm maddenin temel doğasını değiştirir. Gezegenler hafifçe güneşten biraz ileriye itilir ve onları oluşturan atomlar ve moleküllerin fiziksel boyutları genişler.

(Çeviri; Saffet Güler)